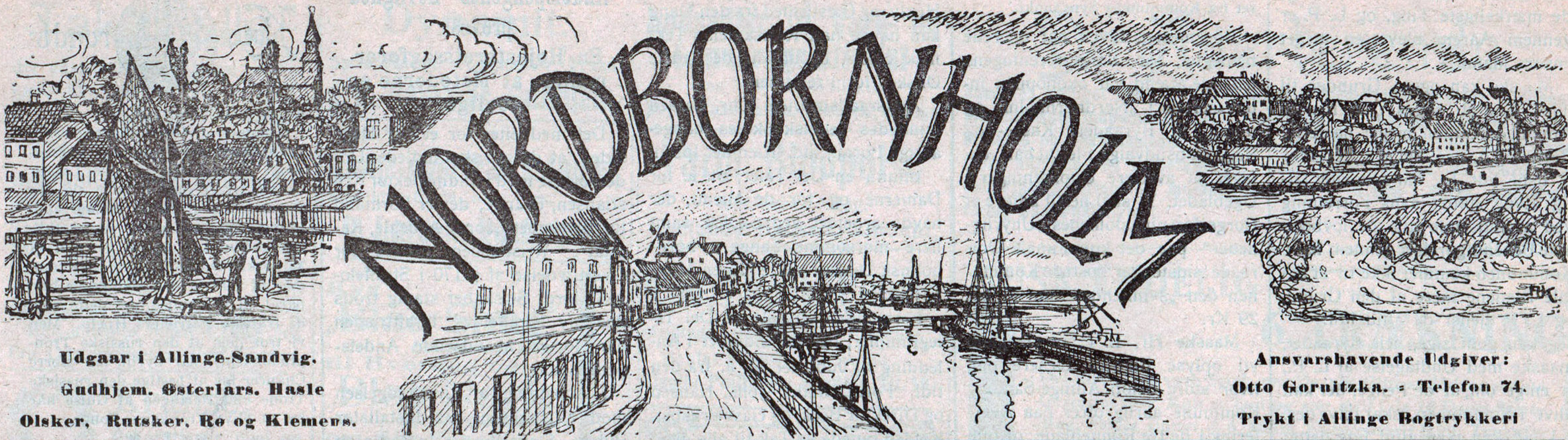

Udgaar i Allinge-Sandvig.
Gudhjem. Østerlars. Hasle
Ølsker. Rutsker. Rø og Klemens.

Ansvarshavende Ud giver:
Otto Gornitzka. - Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 289

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - 6 Ø.

Fredag den 3. Marts

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1933

Den ukendte Gæst.

Fortælling fra Frankrig.

—o—

Den lille By syntes at slumre i Skyggen af de høje Popler ligesom en Vandrers der er falden i Søvn ved Vejkanten, og Julieftermiddagens trykkende Solhede blændede Øjet.

Klokken slog tolv i Kirketaarnet. Skolens Dreng og Piger strømmede ud og forstyrrede med deres jublende, højlydte Glæde Gaden fredelige Rø, for siden som en Flok hjemvendende Duer at krybe ind i deres respektive smaa Boliger. Og Gaden blev igen øde, medens Støvet, som Børnene havde rejst, langsomt sænkede sig.

Skolelæreren, en høj og mager ung Mand med lyst Haar og Skæg, viste sig paa Tærskelen, stængede Døren og begav sig til det nærliggende Værtshus, hvis Skilt bestod af en udhængt Fyrregren. Naar man var traadt ind, befandt man sig i et stort Værelse, hvor der stod nogle Borde og et Par Stole af flettet Straa. Det Bord, ved hvilket Skolelæreren plejede at sidde, var allerede dækket: en grov, men snehvid Serviet, tre Tallerkener, som stod oven paa hverandre, Ske, Kniv og Gaffel af Tin, et Brød og en Flaske Rødvin. Ved et af Bordene i Baggrunden sad en fremmed med Hovedet støttet i sine Hænder. Det var en underlig Landstryger, hvis Alder man ikke kunde bestemme, og hvis Haar og Skæg var brændt af Solen. Ansigtstrækene skæmmedes af opsvulmede Kødmasser, som næsten dækkede Øjnene og Munden.

Skolelæreren kom, da han saa ham, til at tænke paa, at han en Gang i et anatomisk Musæum havde set Voksmasker af Bjergboere, som var blevet ramt af Lynet.

„Stakkels Fyr!“ mumlede han. „Der maa være hændt ham en Ulykke.“

Nu traadte Værtens Datter ind med en fyldt Suppeterrin. Skolelæreren og hun smilede til hinanden. Den unge Mand havde længe haft et godt Øje til Pigen, thi hun var forstandigere end alle de andre Piger i Byen og talte ogsaa meget bedre for sig.

Med sit horgule Haar, sine milde graa Øjne og sine røde Kinder kunde hun, navnlig i disse stygge Omgivelser, næsten kaldes smuk.

Hun stillede Suppeterinen paa Bordet og støttede sig med Albuen mod Bordskiven.

„Hvorledes staar det til, Frøken Henriette?“

„Aa, jo. Saa nogenlunde! Og hvorledes har De det, Hr. Paulin?“

„Omtrent som De.“

De saa paa hinanden med den fortrolige Krydsild i Blikkene, som er almindeligt for alle unge Mennesker, der holder af hinanden,

uden at de vover at sige det.

Landstrygeren henne i Hjørnet hostede og spyttede

Paulin kastede et spørgende Blik paa ham, og Henriette bøjede sig frem og hviskede:

„Jeg kender ham ikke. En hel Time har Øllet nu staaet foran ham, uden at han har rørt det. Da han kom ind, saa han underligt paa mig, at jeg blev helt bange. Fa'r er ikke hjemme, og jeg er saa glad over, at De er her.“

Hun rejste sig som for at gaa, og Skolelæreren sagde:

„Jeg haaber, at De ikke vil lade mig blive alene tilbage med denne Tigger?“

Og de begyndte at snakke som sædvanlig, medens han spiste sin Suppe, og hun saa' til. Han fortalte hende om sine Elever og om Skolearbejdet, og siden talte de om Avisen, som Skolelæreren hver Dag tog med til hende, og hvis Føljeton Henriette med Henrykkelse læste.

De glemte nu Tiggeren, som sad ubevægelig og sammenkrøben med sit Ølglas foran sig. Efter en Stunds Forløb, da Tankerne havde rettet sig mod et bestemt Punkt, spurgte Paulin tøvende:

„Og intet nyt fra Kina?“

Henriette rødmede og blev alvorlig.

„Nej, Hr. Paulin.“

„Obersten har ikke svaret?“

„Nej endnu ikke.“

Skolelæreren rystede paa Hovedet.

„Nu tror jeg, alt Haab er ude.“

„Stakkels Désiré!“ hviskede hun.

Hun førte Forklædet op for Øjnene og snøftede. Skolelæreren rejste sig, bøjede sig ned over hendes Stol og søgte at trøste hende.

„Frøken Henriette, vær dog ikke saa bedrøvet! De har jo længe maattet ane, hvad der er sket. Hans Kammerater, som forrige Aar vendte tilbage med Regimentet, har jo fortalt Dem, at han var forsvunden som Omløber . . . Det er sikkert Søroverne, som har taget ham til Fange.“

Henriette græd ved Tanken om, at den Mand, hun en Gang havde elsket, og med hvem hun havde plejet at spadser i Alleerne — den første Mand, som havde faaet et Kys af hende — nu var død og laa i Jorden og hensmuldrede langt, langt borte fra hende.

„Stakkels Désiré!“ hulkede hun. „Han holdt saa meget af mig. Var ikke dette kommet imellem, havde vi nu været gifte.“

„Ja“, sagde Paulin, „vist er det sørgeligt, men tror De ikke, at der nu, da De har mistet ham, kan findes en anden, som elsker Dem lige saa højt, som Désiré gjorde?“

„Henriette saa op, og hendes Øjne straaede som Stjerner gennem Taarerne. Forlegen snoede

hun Forklædets Baand mellem Fingrene og hviskede, trods sin Sorg, idet hun koket slog Øjnene op:

„Og hvem skulde det være, Hr. Paulin?“

Han drog hende ned til sig i en Krog, hvor de troede at den fremmede ikke kunde se dem.

„Hvem? Jeg, Frøken Henriette. Eller tror De maaske ikke, at jeg elsker Dem?“

Hun rødmede. Taarerne forsvandt. Ganske vist vilde hun aldrig glemme Désiré, men hun var ung, hun kunde ikke alene uden at have en, som kyssede, kærtgnede og elskede hende.

Paulin søgte at overtale hende med ømme, hviskende Ord:

„Désiré er død; det kan der jo ikke være Tvivl om. De har nu saa længe begravet ham som død. De har jo været hans Minde tro! Og desuden — ja jeg vil ikke sige noget ondt om den døde, som jeg ikke har kendt, men jeg tvivler om, at det var en Mand, som passede for Dem. Han var Arbejder, uden nogen som helst Dannelse. Hvilket Hjem havde han kunnet berede Dem?“

Hun sænkede Hovedet.

„Akl!“ udbrød han, „jeg ser at De ikke elsker mig. . . De elsker kun ham. Nu ved jeg altsaa, hvad jeg har at gøre.“

„Hvad vil De da gøre, Hr. Paulin?“

„Jeg vil søge en anden Plads.“

Henriette greb heftig hans højre Haand.

„Det maa De ikke gøre!“

„Hvorfor ikke?“ spurgte han uden at se paa hende. „Det vilde være urigtigt af mig at blive her nu, da jeg ved, at De ikke holder af mig.“

„Holder jeg ikke af Dem? Det er Synd af Dem at sige saadan noget. De ved, at jeg holder mere af Dem, end jeg tør; De ved at jeg vilde blive ulykkelig, hvis De forlod mig . . . ligesom Désiré.“

Hun begyndte igen at græde, og Paulin drog hende ind til sig og kyssede Taarerne bort.

„Græd ikke! Jeg kan ikke taale at se Dem græde, Jeg bliver. Selv om De ikke elskede mig, vilde jeg ikke have Mod til at rejse bort og aldrig se Dem mere. Jeg bliver“ — han sænkede Stemmen og fortsatte tøvende — „og senere, naar De er bleven aldeles sikker i Deres Sag, tillader De vel, at jeg . . . taler med Deres Fader?“

„Ja, senere . . . det lover jeg Dem . . . jeg skal blive saa lykkelig, saa lykkelig.“

Og dreven af en naiv Trang til Kærtegn lagde hun hans Arme om sin Hals og kyssede ham. De omfavnede hinanden. Men pludselig skræmmedes de ved et Brag.

Det var den fremmede, som meget hurtigt rejste sig, tømte sit Ølglas i et eneste Drag; kastede en

Mønt paa Disken og med langsomme, usikre Skridt gik forbi Parret.

Han saa længe paa hende og gik saa.

„Han har kun drukket et Glas Øl, og dog gaar han som en beruset,“ bemærkede Skolelæreren.

„Lagde De Mærke til, hvor han saa paa mig?“

Paulin svarede ikke, men trykkedes sine Læber mod hendes Mund og hun lod ham uden Modstand gøre det.

Men et Øjeblik efter rev hun sig løs, og da Paulin saa hendes ligblege Ansigt, udbrød han:

„Hvad er der i Vejen, Henriette?“

„. . . Er Du syg?“

„Manden . . . Tiggeren . . . Jeg kendte hans Øjne. Jeg ved det sikkert . . . Nu husker jeg . . .“, stammede hun.

Paulin blev ogsaa bleg.

„De har genkendt ham?“

„Ja, jeg tror det i det mindste . . . det forekommer mig saaledes. Om det nu var ham?“

Hun nævnede ikke hans Navn, men han vidste, hvem hun mente. Da hun rejste sig for at løbe efter ham, holdt han hende tilbage.

„Henriette, jeg beder Dem, gaa ikke!“

Det forekom ham, som om hans unge Lykke nu skulde være forbi.

„Jeg maa se efter“, svarede hun alvorligt.

Og hun drog ham med sig hen i Døren uden at slippe hans Haand, som om hun var bange for, at Landstrygeren laa paa Lur efter hende.

Men der var ingen. Til højre og venstre langs Vejen, saa langt Øjet naaede, strakte sig i lange Rækker de smaa, slumrende Huse.

Men langt borte, hvor den blaa Himmel smeltede sammen med den hvide Landevej, saa de et lille sort Punkt, som fjernede sig mere og mere . . .

Mærkelig Sparsommelighed.

—o—

Under denne Overskrift har Hr. L. Pedersen rettet et frygtelig Angreb paa mig i „Bornholms Socialdemokrat“, men turde dog ikke, da jeg rettede Anmodning til ham derom, paatage sig Ansvar for Artiklen, skønt Redaktøren var bortrejst og ikke havde set Artiklen, før denne gik i Bladet. Han beklager sig over min Ødselhed med Kommunens Midler. — Hvad har jeg gjort? det samme som alle de andre Udvalg, hvoraf L. Pedersen er Medlem, nemlig sendt Annoncer angaaende kommunale Forhold, der har Interesse for Kommunens Beboere, til „Nordbornholms Ugeblad“.

Den samme Mand, der retter Angrebet paa mig, har følgende Valgsprog: „Hvad der skal til skal jo til, forstaar sig“. At jeg skulde

være Kommunen en dyr Mand, faar L. P. vist ingen til at tro paa. Jeg beder ham undersøge i Regnskaberne, hvor meget Kommunen har betalt for alle de Rejser, jeg har foretaget til København, for at tigge Penge til Kommunen. Den sidste Rejse, som jeg foretog i den Anledning, kan let findes frem, det var i Ugen før Jul. Jeg kan forsikre, at jeg for denne Rejse, hvor jeg fik det sidste Tilskud til Kommunen frigivet, ikke har taget saa meget som 1 Kr., hverken til Billet eller til Ophold i København. — Og som det gik denne Gang, er det gaaet mange Gange tidligere, nemlig gaaet ud over min egen Pengebog.

Desuden har der været holdt et Utal af Møder rundt paa Øen, hvor Byraad eller Havneudvalg skulde deltage. I langt de fleste Tilfælde har min eller Direktør Bechs Bil været benyttet, uden at Kommunen har betalt noget derfor. L. P. har flere Gange deltaget i disse for Kommunen billige Møder, og ved som Kasse- og Regnskabsudvalgsmedlem, at der aldrig er betalt noget derfor.

Paa disse Omraader ved jeg mig fri for Ødselhed med Kommunens Midler, som i alle Tilfælde, hvor det kunde dreje sig om personlige Fordele, derimod har jeg ikke vist den yderste Sparsommelighed, naar Talen har været om at hjælpe Gamle, Syge, Enker og andre ulykkeligtstillede i vort lille Samfund, og agter heller ikke at gøre dette i Fremtiden; men dette havde jeg før sidste Valg gjort rede for overfor Borgerforeningens Bestyrelse, og denne gav mig Ret i min Opfattelse.

Hermed kan jeg vist slutte dette Afsnit; L. P. vil her, som i saa mange andre Tilfælde, komme til at staa ene og forladt med sin Paastand om, at jeg er en Mand, der ødelægger Kommunens Midler.

Saa kommer vi til andet Afsnit af L. P.s Artikel. Han fremsætter heri den Paastand, at jeg eller andre af Borgerforeningens „Spidser“, „Ord eller Penneførere“, skulde være økonomisk interesseret i Annonceorganet, som han betegner „Ugebladet Nordbornholm“. Jeg er saa heldig, at jeg for hele Borgerforeningens Bestyrelses Vedkommende kan betegne denne ærekrænkende Beskyldning som usandfærdig. Ingen af os har noget til gode ved Bladet eller dets Ejer, og kan saaledes ikke have personlige økonomiske Interesser af at støtte Bladet.

Hvad er da Grunden til disse haarrejsende Beskyldninger? Ja, hvad ved jeg, maaske Valgflask. L. P. ved det maaske ikke selv; Han sparker i Flæng. For kort Tid siden var det en af hans Partifæller, der fik et Æselspark, denne Gang mig; maaske næste Gang Dem, ærede Læser. Ensomhed kan

ofte faa Mennesker til at foretage de mærkeligste Ting, og L. P. er gennem Aarene blevet en meget ensom Mand.

Maaske kan ogsaa Grunden til hans Angreb søges i, at han er Annonceagent, en meget hæderlig Bestilling, og der skal jo agiteres for at tjene lidt. Jeg har selv efter fattig Evne støttet hans Forretning ved at indsende alle de lovbe-falede Bekendtgørelser gennem ham. Kommunen kommer ikke til at be-tale Bladene mere af den Grund, og L. P. tjener da altid lidt. — Jeg kan godt sige, hele Byraadet, maaske med Undtagelse af L. P., er enige om, at de Penge, der kan blive i Kommunen, skal blive der.

L. P. kan ikke altid lide dette; han ønsker vi skal tage Kommu-nens Tryksager fra Rønne eller andet Sted. — Nu nok herom, Forretning er jo Forretning, og naar der kan agiteres lidt for For-retningen, og samtidig gavne eller skade andre Formaal, uden at det koster noget, er der vel ikke saa meget at sige herom.

Lige under L. P.s her omtalte Artikel i Bladet har han skrevet følgende:

Indstillingen til Overlærerembedet.

I Anledning af, at de andre to Blade meddeler, at Mindretalsindstillingen hidrørte fra eet Medlem, og det derfor kunde faa Udseende af, at alle Raadets øvrige Medlemmer var enige om Flertalsindstillingen, skal vi oplyse, at af de Ansøgere, der er opført paa denne, fik een 8 Stemmer, een 7 Stemmer (begge disse var ogsaa opført paa Mindretallets Indstilling), een 6 Stemmer og een endda kun 5 Stemmer (Halvdelen af Raadets tilstedeværende Medlemmer).

Det var meget at skrive, for at meddele Læseren, at det var rigtigt, som de andre Blade skrev; at der ved Mindretalsindstillingen til Overlærerembedet kun var en Forslægsstiller, at ingen tiltraadte denne Indstilling, og det er dog vistnok dette, der tilsigtes oplyst.

M. Bloch.

Socialdemokratiets Tillidsmand, Byraadsmedlem, Referent og Agent Laurits Pedersen har i sidste Uge sendt sit Blad nogle Notitser om „Mærkelig Sparsommelighed i Allinge-Sandvig“.

Vi gengiver følgende:

Som man husker, agiterede Borgerforeningsfolkene forud for forrige Valg med, at de vilde indføre stor Sparsommelighed paa alle Omraader i Kom-munens Styre.

At gennemgaa alt, hvad de har be-drevet i den nu snart forløbne Valgperiode, vilde kræve mere Plads, end nærværende Blad vilde kunne stille til Raadighed. Bladet har jo andet at bruge Pladsen til end at imødegaa el-ler fremdrage alle Borgerforeningsfol-kenes Uhyrligheder paa det kommu-nale Omraade.

Vi maa derfor nøjes med at frem-drage enkelte Eksempler paa, hvor-ledes de har praktiseret det, som de forud for Valget agiterede med. Men disse Eksempler er da ogsaa talende nok.

Udpantning for Skatter f. Eks. maa Kommunen naturligvis avertere i Dagbladene. Der er ingen som helst rimelig Grund til ogsaa at avertere den i det lokale Annonceblad. Dette er imid-lertid blevet gjort, hvorved der er ble-vet paaført Kommunen Udgifter, som baade kunde og burde være sparet.

Men maaske er der andre Grunde. Maaske denne — fra Kommunens Synspunkt ganske unødige — Averte-ring nærmest er at betragte som en Art Paaskønnelse af, at Annonceorga-net saavel forud for forrige Valg, lige-som nu, stedse har stillet sig til Raa-dighed for Borgerforeningsfolkernes Agitation.

Det synes forøvrigt, som om enkelte af Borgerforeningens „Spidser“ — om Forladelse, det Udtryk kan Borgmeste-ren jo ikke lide, lad os da sige Ord-og Penneførere — er økonomisk inter-esseret i Annonceorganet. Er dette Til-fældet, bliver den ejendommelige Averte-ring ganske vist mere forstaaelig —

om end ikke derfor mere forsvarlig set fra Kommunens Synspunkt.

Borgmester Bloch har allerede benægtet, at Borgerforeningens ledende Mænd var økonomisk in-teresseret i „Nordbornholm“ og udtalt, at Byraadets Kasse- og Regnskabsudvalgs Flertal har ved-taget at avertere Udpantninger i Ugebladet. Vi skal hertil anføre at Borgerforeningsfolkernes „Uhyrlig-heder“ paa det kommunale Om-raade sidste Aar kostede Kommu-nen den „svimlende“ Sum af ialt 29 Kr.

Maaske Hr. L. P. til Gengæld vil oplyse Bladets Læsere om, hvor store Beløb Allinge-Sandvig Kommune aarlig ofrer paa Averte-ring i de tre Rønneblade, og om, hvor store Beløb han indkasserer i Procenter for Tryksager, der af Partihensyn sendes til Rønne.

Vi har Formodning om, at det drejer sig om saa store Leverancer, at en Bogtrykker her i Kommu-nen havde Eksistensmuligheder, uden at behøve at paaføre Rønne-bladene unødigt Konkurrence ved Udgivelse af et Ugeblad, der sy-nes at rumme saa stor en Fare for Partierne.

En anden Sag er, om Kommu-nen som Helhed vil være tjent med, at endnu flere Virksomheder ind-stilles. — Byens Udvikling i de sidste 25—30 Aar viser en fortsat Tilbagegang i Indbyggerantal og en stadig Stigning i Skatteprocenten, og det er vel ikke Meningen at Befolkningen helt skal udslettes under et fremtidigt socialistisk Styre?

Red.

Fra Uge til Uge.

—0—

Haandværker- og Industriforeningens 50 Aars Jubilæum

formede sig som en sjelden vellykket Fest. Det elektriske Lys straaledede os i Møde fra Portalen og lyste op over de festligt dæk-kede Kaffeborde, overdaadigt smykket med Foraarets Blomster-flor. Næppe nogensinde tidligere havde Teknisk Skole set saa mange festklædte Borgere indenfor sine Mure, og Stemningen kulminerede da Orkestret satte ind med Hjort-lpsens Jubilæumsmarsch.

Formanden, Hr. Bygm. Johs. Pedersen bød de ca 150 Deltagere velkommen, og Taler og Sang vekslede, medens en Skare smukke, unge Piger bød den brune Nektar rundt. Form. gav en Over-sigt over Foreningens Historie, Byens Udvikling gennem de for-løbne 50 Aar, og pegede paa de gamle Bindingsværkshuse, der var gengivet i Malerier langs Vægge-ne — den gamle Tid, som maatte vige Pladsen for den nye.

Konsulent Toftdal Møller bragte en Hilsen og Lykønskning fra Sta-tens Tilsyn og talte om de tekni-ske Skoler og deres Opgaver.

Borgm. Bloch takkede paa By-raadets Vegne for Indbydelsen. Teknisk Skole havde Opgaver at løse, der vilde nødvendiggøre en Udvidelse af Undervisningen. Ungdommen maatte dygtiggøre sig, saa den stod rustet, naar der at-ter kom gode Tider. Omtalte Sløjd-skolen og beklagede at Lærer H. P. Kofoed, der ved egen Bekost-ning havde oprettet denne Afdeling, paa Grund af Sygdom ikke kunde overvære Festen. Udbragte et Leve for Bestyrelsen.

Snedkerm. Kure, Rønne bragte en Lykønskning fra Fællesrepræ-sentationen og Rønne Haandvær-kerforening og udbragte et Leve for Jubilaren.

Fabr. Jens Anker, Hasle bragte en Hilsen fra den stedlige Fore-nings og mindedes Stifterne.

Cand. Mortensen takkede for Husly og Gæstfrihed fra den Gang han havde haft Realskolen i Tek-nisk Skole, og udtalte de bedste Ønsker for Fremtiden.

Amtsraadsmedlem Chr. Larsen mindedes Teknisk Skoles mange-aarige Form., ald. Kæmner Ipsen.

Endnu en Del Taler, bl. a. for Damerne og for de Mænd, der havde arbejdet ved Skolen, samt flere morsomme Sange i born-holmsk Dialekt vakte megen Mun-terhed.

Formanden oplæste en Del Te-telegrammer, der var indløbet i An-ledning af Jubilæet, bl. a. fra den tidl. Form. Maler Johs. Hansen og Direktør Beck, og Gasværksbst. Kofoed rettede en Tak til alle dem, der havde bidraget til at Festen var bleven saa vellykket.

Den kommunale Vælgerf.

afholdt i Torsdags Møde for at opstille Kandidatliste til Byraads-valget. Listen fik følgende Sam-mensætning:

Dir. E. M. Bech, Allinge.
Kbmd. V. Planck, Allinge.
Malerm. Ludvig Nielsen,
Sandvig.
Murermester Edvard Holm,
Allinge.
Fru Bertha Pedersen,
Allinge.
Avlsbruger Sejer Kofoed,
Sandvig.
Bagermester Th. Andersen,
Sandvig.
Fru Maria Gornitzka,
Allinge.
Stenhugger Emil Hammer,
Allinge.
Gartner Jensen, Allinge.
Hotelejer Fr. Bidstrup,
Sandvig.

Som kommunale Revisorer op-stilledes Købmand Th. Holm, Allinge, og Sparekasseassistent A. Brandt, Allinge.

Efter Opstillingen samledes Mø-dedeltagerne til en Kop Kaffe i Anledning af Foreningens 25 Aars Bestaaen.

Borgerforeningen

opstiller følgende Kandidatliste: Bloch. Marius, Teglværksejer. Pedersen. Alfred Peter, Avlsbruger. Andersen. Edvin Maximilian, Ingeniør. Jørgensen. Henrik Theodor, Snedkermester. Mortensen. Jens Laurentinius, Snedkermester. Christensen. Hans Oluf, Postmester. Nielsen. Ludvig Christian, Købmand. Saxtorph. Viggo Lars, Fyrmester.

Kommunale Revisorer. Christensen. Hans Oluf, Postmester.

Stem paa denne Liste d. 15. Marts, de opstillede Kandidater er alle Mænd, der kan og vil udføre et Arbejde til Gavn for vor Kommune.

Borgerforeningen.

Allinge-Sandvig Afholds.

der som tidligere omtalt i Tirs-dags fyldte 50 Aar, fejrer Jubilæet paa Forsamlingshuset „Hammers-hus“ Søndag d. 5. Marts, hvortil de forskellige Atholdstorerninger er indbudt. Stationstorstander Ander-sen, Aakirkeby, har lovet at holde Festtalen, Faktor Hansen, Rønne, læser op.

Der bliver Koncert af Allinge nye Hornorkester og fælles Kaffe-bord. Vi skal i næste Nr. bringe et Referat af Festen.

Selskabelig Forenings Kar-neval løber af Stabelen i Mor-gen Aften. Festarrangørerne har travlt med at omdanne Hotet Al-linges Sal til „En Nat i grønt og rødt“, Katten slaas af Tønden og der udføres flere morsomme Sketsch. — Mere har vi ikke kun-net klemme ud af Formanden i et hastigt Interview.

Andelspengenes Lovlighed prøves.

En Højesteretssagfører mener, at Metoderne er lovlige.

Det meddeltes for et Par Dage siden, at der nu skal indledes Un-dersøgelse mod Landinspektør Kri-stiansen, Brande, der er Formand for Selskabet „Jord, Arbejde, Ka-pital“. Kristiansen tiltales for Overtrædelse af § 170 i Straffelo-ven, fordi Selskabet stadig trods den ny Straffelovs Ikrafttræden har fortsat at udsende Andels-pengesedler.

I Anledning af Undersøgelsen mod Kristiansen har Installatør Rybak, Slagelse, der indtager en ledende Stilling indenfor Bevægel-sen paa Sjælland, udtalt, at før man udsendte de nye Sedler, har man henvendt sig til en kendt Højesteretssagfører, som var af den Mening, at Andelspengene er lovlige, og dette vil man henholde sig til.

Den Paragraf, Kristiansen sigtes for at have overtraadt, er Straffe-lovens Paragraf 170, der lyder:

„Med Bøder eller Hæfte indtil 3 Maaneder straffes den, som uden Hjemmel i Lovgivningen forfær-diger, indfører eller udgiver paa Ihændehaveren lydende Forskriv-ninger, der fremtræder som bestemt til i snævrere eller videre Kredse at benyttes som Betalingsmiddel Mand og Mand imellem, eller som forventes at ville blive benyttet paa denne Maade. Udenfor foran-staaende falder fremmede Penge-sedler“.

Ved Byraads mødet

forleden foretoges Berigtigelse af Valglisterne. Paa de til Efter-syn fremlagte Valglistes fandtes for Allinge Afstemningsomraade 754 Vælgere og for Sandvigs 376, ialt 1130. Efter Berigtigelsen kom begge Lister til at omfatte 1041 Vælgere. 89 Vælgere blev saale-des slettet. Paa Tillægslister for begge Omraader var opført 64 Vælgere, som dels har Valgret til Byraadsvalget, og dels til Lignings-valget i Efteraaret.

HJERTET SAT UD AF FUNKTION I FIRE MINUTTER.

En sjælden Operation.

—0—

Det hører sikkert til Sjælden-hederne, at Hjertets Virksomhed hos et Menneske sættes ud af Funktion i ca. fire Minutter, og at Patienten alligevel bagefter befinder sig udmærket. Et saa-dant Tilfælde er nylig indtruffet paa et Sygehus i Stockholm.

Det var en Kvinde, som havde faaet en Blodprop i Hjertet, og en Operation var nødvendig for at redde hendes Liv. Medens Læ-gen foretog sit operative Indgreb, maatte Hjertets Virksomhed standses, og Patienten befandt sig i en Tilstand, som hverken kan henføres under Livet eller Døden. Operationen lykkedes fuldt ud og Patienten er nu frisk og rask igen.

Den vanskellige Operation blev udført af Dr. Clarence Crafoord, som sikkert er Indehaver af Ver-densrekorden paa dette Felt af Kirurgien, idet han under sin Virksomhed har udført ikke fær-re end tre Operationer af denne Art. I hele Verden kendes kun 8 saadanne Tilfælde, og de er alle nøje beskrevet i den medi-cinske Faglitteratur. Af disse otte Tilfælde har Uppsala-Professor-en Gunner Nyström udført de to, begge med heldigt Resultat. De øvrige tre er udført af Berli-ner-Professorerne Hinscher og Meyer. Den allerførste Operation blev foretaget i Sverige.

En offervillig Hertug.

Hertugen af Guise, Royalisternes Tronpretendent i Frankrig, har ud-sendt et Manifest til sine Lands-mænd, hvori han udtaler sig om Tidens økonomiske og sociale Van-skeligheder, og erklærer, at Stil-lingen kun kan bedres gennem et Monarkist-Diktatur. Som Efterkom-mer af Ludvig den Hellige er han parat til at gennemføre dette med de franske Patriots Hjælp. Men vi tror dog, at den russiske Tron-pretendent, Czar Cyrill, har større Chancer for at bestige den russiske Trone end Hertugen af Guise har for at blive Frankrigs Konge.

* * *

Familien Hansen.

Familien Hansen er, som be-kendt, en temmelig udbredt Familie i Danmark, men særlig stor synes den at være i Bøstrup Kommune paa Langeland.

Paa Valglisten her er opført 175 Vælgere, og af disse bærer de 84 Navnet Hansen.

* * *

Svømmende Enge.

Ved Landsbyen Waakhausen, der ligger tæt ved en lille hannoveransk Flod, findes nogle mærkelige Enge og Marker. De strækker sig over et Areal af 6 km Længde og ca. 1½ km Bredder. Disse Enge gynger, naar man gaar paa dem — de svømmer! Om Foraaret, naar Flo-den Hamme gaar over sine Bred-der, begynder Engene, der ligger tæt ved Floden, at hæve sig. Kun Husene bliver, hvor de er. Netop ved det, at Husene staar fast, ser man, hvor højt Grunden egentlig hæver sig. Somme Tider en hel Meter. Det sker ogsaa, at store Stykker af Engen bliver løsrevet og af Floden ført langvejs bort. — For 200 Aar siden skal en hel Bondegård med tilstødende Mar-ker være blevet løsrevet af Floden og slæbt en hel Times Vej bort — uden at de sovende Beboere mærkede det mindste.

* * *

Leipzigermessen.

Leipzigermessens Bestyrelse har haft under Overvejelse at udsætte Aabningen af Messen paa Grund af Rigsdagsvalget, men efter hvad vi erfarer, er det nu definitivt beslut-tet, at Aabningen vil finde Sted som oprindelig bestemt, nemlig den 5. Marts. I Dagene 5.—11. Marts holdes Provemesse. Tekstilmesse er aaben fra 5.—8. Marts og den store tekniske Messe fra 5.—12. Marts.

* * *

Fiks Foranstaltning i New-York.

I New-Yorks Havn har man ta-get en ny Radiotjeneste i Brug, som sikkert vil blive meget populær. Man har nemlig oprettet en Radio-telefoni-Station, ved Hjælp af hvil-ken de ventende kan komme til at tale med Passagererne paa Skibe, som er paa Vej til New-York eller som ligger ved Karantænestationen. Arrangementet blev for første Gang prøvet ved »Leviathan«s Ankomst fornylig.

* * *

Ishulen ved Daun tilgængelig.

En af de mest interessante Seværdigheder i den vulkanske Bjergegn Bifel i Vesttyskland er den kendte Ishule ved Daun. Hidtil har det været næsten umuligt at trænge ind i Hulen, men nu er den gjort tilgæn-gelig for Publikum. Væggene i Laby-rintgangene inde i Bjerget er paa sine Steder dækkede af et tre Meter tykt Islag.

* * *

Hvor Søsyge er udelukket.

Den nyeste italienske Atlanter-havshaad »Conte di Savola«, der er et Søsterskib til »Rex«, bygget med Støtte af den italienske Stat, er ud-styret med de sidste Opfindelser og Bekvemmeligheder paa Skibbygningens Omraade. Saaledes er der i Bunden af det nye Skib anbragt tre Gyroskoper, som, naar de drejer rundt, modarbejder Skibets Rullen i høj Sø.

Paa Skibets Jomfrurejse var Søen glat som et Spejl, saa man fik ikke Lejlighed til at demonstrere den tek-niske Forbedring. For at Passage-terne alligevel skulde mærke Gyro-skopernes Tilstedeværelse, lod man disse modarbejde hinanden en kort Tid, og Resultatet blev, at Skibet, trods den rolige Sø, gyngede som under en Orkan.

Tak til alle,

der udviste Deltagelse ved vor kære lille Hennys Begravelse.
Milla og Willy Rømer.

Til Allinge-Sandvig Sømandsforenings Bortlodn. blev følgende Numre udtrukne:
Spisestuesæt, blaa Seddel Nr. 7
Skibet grøn - 31
Sengetæppet, gul - 82
Stor Løber, rød - 78
Amerikansk Lotteri, hvid 1
Kan afhentes inden 8 Dage hos Fru Dampskibsekspeditor Hansen.

Kranse,
Dekorationer med og uden Baand, afskaarne Blomster og Potteplanter anbefales fra
Gartner Hansen,
Telefon Hasle 129.

En Kaneklokke er tabt Fastelavnsmandag mellem Pilegd. i Rø, igennem Petersborg, til Hansen, vestre Bedegadegaard. Telefon Klemens 40.

14-16 Aars Dreng
kan faa Plads 1. Maj hos Peter Sonne, Onshøj, Kl.

Olsker.
Alle Olsker Sogns Skatteydere indbydes til Møde i Forsamlingshuset Mandag den 6. ds. Kl. 3.
Forhandling om Sogneraadssvalget.

Pige. 14-15 Aar,
kan faa en let Plads til 1. Maj. Fru Janusine Hansen, Sandvig.

Det gaar ikke i Længden at spare paa 40 pct. Kaligodning

... naar

Kløveren slaar Fejl eller man har Gulspidssyge i sine Marker.

ALLINGE.
Danseskole
for BØRN begynder Torsdag den 9. Marts paa Hotel „Allinge“ fra Kl. 5—7 Eftm.
Asta Holm. Rigmor Olsen.
Alle Oplysninger gives og Indmeldelser modtages i Allinge Boghandel.

Solid Skotøjsreparation
til billige Priser.
Skomager Hammer, Nørregade. HASLE.

Bornholms Spare- og Baanekasses Afdeling i Allinge.
Kontortid 9—12 og 2—4.
Renten af Indskud er paa 3 Mdr. Opsigelse 4,5 pCt. p. a Alm. Sparekassevilkaar 4
Boxer udlejes.

Cykler repareres bedst og billigst..
Allinge Cykleimport.
HENRY NIELSEN, Havnegade.

Dynamit.

Sprængkrudt, Fængthætter, Traad.
J. R. Hammer, Gudhjem.
Et Parti
Dame-overfræksstøvler udsælges til ca. halv Pris.
C. Larsen, Vestergade.

Ryg „Blaa Shag“ (200 Gram 1 Kr.) til Hverdag og „Blaa Nøgle“ (50 Gram 50 Øre) om Søndagen.
Faas hos alle Købmænd og Cigarhandlere

Valg-Plakater og Stemmekort
til Kommunevalgene faas billigst i Allinge Bogtrykkeri.

Niels V. Grooss
Blikkenslager.
Aut. Gas- og Vandmester.
WC, Kloak- og Centralvarmeanlæg
Tilbud og Overslag gratis.

Marckmanns Bog- og Bladhandel modtager
Annoncer og Tryksager fra Hasle og Omegn til Nordbornholms Bogtrykkeri.
Trykprøver forefindes.
Priser opgives.
Gornitzka, Allinge.

 Køb danske Varer og De gavner det danske Landbrug og Industri og skaffer Arbejde til Landets mange arbejdsløse.

Avismakulatur,
rene Aviser, bundtet i Pakker a 5 kg (ca. 300), sælges for 75 Øre
Allinge Bogtrykkeri.

Flink Karl
kan faa Plads 1. Marts.
Myrendal. Tlf. Ruts 44 y.

Søger De en Livsledsagerske,
skal den gamle Cytle sælges, ønsker De Afgang over Deres Ejendom forbudt, har De fundet et Par Galoscher, skal der være politisk Møde eller Bal, har De Kreaturer til Salg eller vil De købe saadanne, har De faaet nye Varer hjem, paatager De Dem Reparationer, har De startet en ny Forretning — hvordan skal Folk saa faa det at vide, hvis De ikke averterer i det Blad, som virkelig læses.

Forretningskonvolutter sælges med Firma for kun 8 Kr. pr. Mille.
Allinge Bogtrykkeri.

Frugttræer
ønskes byttet med Foderroer og Halm.
Hallelyst. Allinge.
Telefon Sandvig 6.

Lodsdeler til Vare- og Landbrugslofteriet
faas hos aut. Kollektør
Bryde Rasmussen, Kiosken, Allinge

Varm Blodpølse
faas hver Fredag.
Johanne Hansen, Lindepl.

Kød, Flæsk, Pølser
modtages fremdeles til Røgning.
Hentes og bringes overalt.
Slagter Phillipsen, Sandvig, Tlf. 19.

 Aktieselskabet Hasle Bank
modtager Indskud paa Indlaansbog og Folio, Terminsydelser til Kreditforeninger, ordner Kreditlaan m. m.

Regninger, Meddelelser, Konvolutter, Brevpapir Kvitteringer.

og iøvrigt alle Tryksager til Forretningsfolk, Foreninger og private leveres billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Avertér i Nordbornholm.
læses i alle Hjem.

 Kranse og Dekorationer leveres hurtigt og billigt.
Ring til Allinge 46 eller 68 x Lindgreen.

Artikler, der ønskes optaget i Nordbornholm, maa indleveres senest Tirsdag.

Elegante Visitkort
50 Stk. med Navn 2 Kr.
TAKKEKORT billigst.
Allinge Bogtrykkeri.

Køb paa Deres egen Egn.

Denne Opfordring lyser ud af alle Blades Spalter og gentages af enhver Forretningsmand. Og den er ogsaa berettiget, thi en af Grundbetingelserne for et Samfunds Trivsel er Solidaritet. Enhver god Borger bør i egen Interesse handle i den By eller paa den Egn, hvori han selv ønsker at eksistere, og bør det erindres, at har den handlende ikke lige netop den Vare, man ønsker, kan den skaffes.

Man bør huske, at for hver Krones Fortjeneste man unddrager sin Bys eller Egn's Forretningsfolk, formindsker man disses Skatteevne og Købeevne i tilsvarende Grad.

Landboerne bør ogsaa købe i en By eller paa den Egn, de føler sig knyttet til, da de altid har større Mulighed for at blive tilfredsstillet ved Køb, naar det gaar gennem en stedlig handlende, som for at beholde sin Kunde maa drage Omsorg for at denne bliver behandlet saa godt som muligt. Den stedlige Købmand ser i Egnens Beboere sine stabile Kunder, hvis Tilfredshed er ham en Eksistensbetingelse.

De Averterende

anmodes høfligst om at indsende vort Tilgodehavende for Annoncer paa tilsendte Indbetalingskort, Postkonto Nr. 14146, hvilket er den billigste og bekvemteste Maade. Alle Indbetalingskortets 3 Dele maa være udfyldte ved Indbetalingen, men Deres Postbud vil være Dem behjælpelig hermed og modtage Belebøt + 5 Øre i Porto mod Kvittering paa Postbeviset.

HUSK ENDELIG 6. TRÆKNING

Det vilde dog være Synd, om De gik Glip af Seriens største Gevinstchance. Køb et Lod og vær med i de 16 Dages Spænding. Salget slutter d. 6. Marts. Købelodspris 9.90. Trækningen varer fra d. 7.—24. Marts, og Fornylelsen, der slutter d. 3. Marts, koster
Kr. 5,60, VARELOTTERIET

Chr. Dideriksen, Rønne.
Bogbinderi og Protokolfabrik. Møllers Eftfl.
Telefon 865. — Værksted: St. Mortensgade 4. — Butik: Vestergade 3.
Indbinding af Bøger. — Protokolfabrik. — Papirvarer.
I. Kl. Arbejde. — Rimelige Priser. — Hurtig Levering.
Leverandør til Biblioteker, Foreninger og Øens største Forbrugere.

BRØDRENE ANKER, HASLE
JERNSTØBERI & MASKINFABRIK.
Ajllepumper - Vandpumper - Varmtvands-Anlæg.

Hvorfor købe Tryksager
Indpakkingspapir og Poser
hos omrejsende Agenter, der paa Grund af Rejseudgifter maa beregne større Avance paa en ringere Vare, og sælger denne paa Efterkrav og uden Garanti.

I Sornitzkas Bogtrykkeri, Allinge,
er De altid sikker paa at faa Deres Tryksager godt udført til den billigste Pris og saa vidt mulig omgaaende Levering. Telefon 74.
Indpakkingspapir, Økonomruller, Konvolutter & Poser til Fabrikspris.

DFA

Ønsker De en virkningsfuld og samtidig planmæssig Tilrettelæggelse af Deres Annoncering?

Ønsker De uden Forbindende Udkast til Clichéer, Forslag til Blade og Oversigt over Udgifterne?

Henvend Dem til
DE FORENEDE ANNONCEBUREAUER
TELEFON C.3884 KØBENHAVN

 Vi sender Dem Nordbornholm,
tænk derfor ogsaa paa os, naar De har et eller andet at avertere.

Vil De have Fart i Omsætningen?
Hvad hjælper det at Lageret er fuld af Varer, naar Butikken mangler Kunder.
Den store Omsætning til en lille Avance giver den store Kundekred, naar der averteres i Nordbornholm

„Den gamle Fisker“
—:—
Jeg husker ham end,
den gamle Per,
der gik i Sydvest,
han hørte til Fjordens faste Stok
i Solen i Regn og i Blæst.
Ved Roret han havde
sin faste Plads,
klart lød hans Kommandoraab,
og tit gennem Braadsø
og Saltvandssprøjt
han modtog sin Sømandsdaab.

Jeg husker ham en Novemberdag,
han stod gennem Fjorden
mod Nord.
I Køl vandet fulgte en lille Baad
med to af hans Sønner om Bord.
Paa Fiskefærd stod de da
Fjorden ud,
bag Lunø de vilde hen.
Fem drog de ud paa den
farlige Færd
kun tre vendte hjem igen.

En „Banke“ skød op
saa sort og stor
og varslede Uvejre med Storm,
og Fjordens krusede Vande blev
een Braadsø saa vild og enorm.
Paa Bankerne samlede Kvinder sig
og spejdede skarpt mod Nord,
men Tusmørket bredte sit Sørgeslor
ud over den ganske Jord.

Da lød der et Raab, et Frydeskrik
„der kommer en Baad nu herind.“
Man skimtede just et rebet Sejl,
der fløj for den pibende Vind.
Der stod han ved Roret,
den gamle Ulk,
og spejdede ind mod Land,
hans to Kammerater
ved Pumpen sled
og øsede læns for Vand.

Frelst kom de i Havn
med den dyre Last,
de kæmpede bravt for sig;
men Sønerne blev i det tavse Dyb
og døde paa Pligtens Vej.

Jeg husker ham end,
den stærke Mand,
paa en Nat hans Haar
blev saa hvidt;
hans trofaste Hustru i Sorgens Gru
blev syg af det hun havde stridt,
og Sønnekonen saa ung og glad
sank om, da hun Budskab fik.
Det trofaste Hjerter holdt op at slaa,
i Døden med ham hun gik.

Jeg husker engang en Sommerdag
ved den smilende, blanke Fjord,
da lød der et Raab fra Mand til Mand
„To Fiskere faldt overbord!“
Man drog dem møjsommeligt
op paa Land
og lagde dem paa lidt Tang,
der laa de nu blege og stille hen
i Dødens isnende Fang.

Jeg glemmer aldrig den gamle Ulk,
da han ved de Døde stod Vagt.
„Faa Favne fra Land —
en raadden Pram“,
var alt, hvad han her fik sagt.
Han rakte sin Haand
over Fjorden ud
og sagde med Sorg i Sind:
„I Stille og Storm
kræver Fjorden Liv“. En Taare faldt fra hans Kind.

Jeg husker ham end
den sidste Kvæld,
saa fredeligt stille han laa.
Hans sølvhvide Haar ombølgede
den Pude, hvorpaa han laa.
Hans trofaste Hustru glattede ud
paa Lagner og Pudevaar
og strøg med en kærlig
og nænsom Haand
hen over de hvide Haar.

„Har du det nu godt, min egen Per“
hun spurgte med Graad
i sin Røst.
„Ja, Tak, lille Ven, jeg har det godt,

det spænder blot lidt paa mit Bryst.
Græd ej, lille Mor,
thi Rejsen gaar hen,
hvor alle er Jesus lig,
jeg ved saa bestemt,
jeg Drengene ser
liist oppe i Himmerig.“

Vi mindes vel tit den gamle Ulk,
som stod gennem Søer og Braad.
hans lysende Blik,
hans stærke Arm,
som støt førte frem sin Baad.
Vi husker ham
som en gudfrygtig Mand,
der satte sin Lid til Gud.
I Storm og Stille, i Glæde og Nød
han fulgte Retfærdigheds Bud.
Erik J. Andersen Rø.

En Marabu.

En Historie fra Marokko.
Af M. Richepan.

De Marokkanere, der nu volder
Spanien og Frankrig saa megen
Besvær og koster saa meget
Blod, kan ikke dømmes efter sam-
me Maalestok som vi. Naturen,
hvori de lever, og Religionen,
hvori de i mange Generationer er
opvokset, har sammen med de
nationale ejendommelige Karak-
tertræk skabt en Race, vi ikke
forstaar, hvis af og til opblus-
sende Fanatisme fører dem til
Skridt og Handlinger, som ligger
langt ud over vore europæisk to-
lerante Horisont.

Her er et Eksempel blandt
mange. Det var en Dag for man-
ge Aar siden, at jeg med min
mauriske Tolk foretog en Tur
oppe ved Bjergene i Nærheden
af Fez. Solen sendte sine gløden-
de Straaler ned over de golde
og nøgne Bjergtinder, mens vi,
der vandrede dybt nede i Dalen
under Myrter og Orangetræer,
kunde glæde os over en veder-
kvægende — forholdsvis — Kø-
lighed.

Ved en Omdrejning af den
sandede Vej saa vi pludselig en
lille firkantet, hvidkalket Byg-
ning, kronet af en Kuppel. For-
an den meget lave Dør sad med
korslagte Ben en ældgammel,
skindmager og hvidskægget
Mand, der nok saa ud til at være
sine mindst 100 Aar gammel.
Han sad og nynnede en ensfor-
mig Melodi, idet han akkompag-
nerede sig paa en Derkuba, en
Slags Lerkukke, overtrukken
med Skind, hvorpaa Sangeren
slog Takt med Haanden.

Da den gamle Maurer saa os,
hørte han op med sin Sang, vek-
slede Hilsen med min Ledsager
og førte samtidig sin højre Haand
op til sin Skulder. Jeg tilkastede
ham et Pengestykke, som han
lod forsvinde bag sin snaysede
Burnus, der saa ud til at være
lige saa gammel som han selv,
og vi fortsatte vor Gang.

„Det er en Marabu,“ sagde
Tolken til mig. Marabu betyder
paa Arabisk en Helgen og sam-
tidig ogsaa den lille Moske, der
tjener Helgenen til Bolig. Mara-
buen betyder for Muhamedaner-
ne det samme som Middelalder-
ens hellige Eremiter betød for
de Kristne. Ja — denne gamle
Mand har en Historie, der er me-
get mærkværdig, og meget hellig
er han, sagde Tolken til mig. Og
saa fortalte han Oldingens Hi-
storie:

„Han er vist snart over hun-
drede Aar, den gamle Marabu.
Da han endnu var en ret ung
Mand, var der meget usikker her
paa Egnen. — Masser af Røvere
kom ned fra Bjergene og røvede
og plyndrede som bedst de kunde.
Saa galt var det, at Sultanens
Statholder her i Distriktet tilsidst
maatte sende Soldater ud imod
Røverne. Efter mange og blodige
Kampe lykkedes det Sultanens
Folk at rense Landet og tage fle-
re af Røvernes Hovdinge tilfan-
ge. De blev straks stilledes for
Kadien, dømt og straks halshug-
gede. Blandt dem var ogsaa
Abd-Allah, der dog — af Hensyn
til, at hans Søn Ben-Ahmed var
en af Sultanens Officerer, kun
blev dømt til at faa sin højre
Haand afhugget. En grusom
Skæbne — Kismet er jo alles
Herre — vilde, at Ben Ahmed
just den Dag havde Befalingen
over den Afdeling Soldater, der

skulde være tilstede i Retssalen.
Han var en meget anset Mand,
baade i Hæren og blandt Lan-
dets Borgere.

„Din Fader, Ben Ahmed,“ sag-
de Kadien til ham, „fortjener en
streng Straf, men alene paa
Grund af dine Fortjenester har
jeg ikke villet dømme ham til
Døden. Han skal slippe med at
faa sin forbryderske højre Haand
hugget af. Nu kan du selv gaa
hen og sige ham, at han kan tak-
ke dig for sit Liv.“

denne Gunst,“ sagde Ben Ahmed
med en dyb Bøjning, „men jeg,
ringe Slave, anmoder dig om end-
nu en Gunst, der er meget stør-
re.“

„Det er forgæves,“ svarede
Kadien. „Jeg kan godt forstaa
dine Følelser, og jeg agter din
sørgelige Hengivenhed; jeg kan
ikke strække mig videre uden at
begaa en skammelig Uretfærdig-
hed mod alle de andre Fanger;
jeg kan ikke give efter for dit
Ønske. Husk, Ben Ahmed, at
Abd-Allahs Forbrydelser er hver-
ken færre eller ringere eller min-
dre nedrige end alle de andre
Fangers.“ „Det er ogsaa min
ringe Mening, Herre. Og det er
heller ikke for at anraabe dig om
Naade for min Fader, at jeg staar
her, men tvertimod for at bede
dig, om jeg selv maa faa Lov til
at fuldbyrde Dommen over ham.“

„Hvad siger du? Du vil selv
lemlæste din Fader?“ „Ja, det
ønsker jeg, høje Herre.“ „Er
Abd-Allah da ikke din Fader,
Herre, men jeg kan ikke mere be-
tragte ham som min Fader, og
jeg ønsker at gribe denne Lejlig-
hed til at give de Troendes Be-
hersker, vor høje Sultan, og dig,
vise Kadi, et slaaende Bevis paa
min Hengivenhed og paa min
uudslukkelige Iver efter at tjene
Jer.“ „Men, ulykkelige, forblin-
dede Mand, har du da aldrig
tænkt over, hvad et Barn skylder
den Mand, der har skænket ham
Livet og har opfødt, opdraget og
værnet ham lige fra hans spæde
Barndom?“

„Begriber du da ikke, at en
Søn, hvor forbryderisk end hans
Fader er, dog bør være den før-
ste til at forsvare, undskylde og
tilgive ham? Tro mig, Ben Ah-
med — Eblis, Mørkets Fyrste,
maa have omtaaget din For-
stand.“

„Jeg forstaar det altsammen,
høje Kadi, men jeg har en anden
og langt vægtigere Grund, der
gør min Beslutning ganske uigen-
kaldelig. Jeg bønfaller dig: Lad
ingen anden end Abd-Allahs Søn
være den, der udfører din Dom,
og du vil maaske siden dømme
mindre ufordelagtigt om mig.“

„Godd!“ udbrød Dommeren
forbitret, „saa gaa da, du unatur-
lige Søn, du skal faa dit forbry-
derske Ønske opfyldt.“ — Da
Ben-Ahmed gik, vendte Domme-
ren sig mod Bøddlen, der sad hos
ham: „Du saa vel, Slave, den
Mand, der nu gik herfra?“ „Ja,
jeg kender ham.“ „Om lidt kom-
mer han her tilbage. Nu, mens
jeg taler med dig, staar han i
Begreb med at begaa den fryg-
teligste Forbrydelse af alle. Det
er en slet og utaknemlig Søn —
et Uhyre, der ikke fortjener at
leve. I samme Øjeblik, da han
efter at have givet mig Beretning
om sit Hverv vender sig for at
gaa bort, vil jeg give dig et Tegn,
og straks skal du hugge hans Hov-
ved af med din Krumsabel. Bød-

len højede sig og traadte tilbage.

Lidt efter kom Ben Ahmed,
bleg og vaklende, og lagde en
blodig, afhugget Haand paa Bor-
det foran Dommeren. Han havde
næppe, efter at have hilst, vendt
sig halvt om for at gaa, før Bød-
delen med et eneste Hug kappe-
de Hovedet af ham.

Da Ben-Ahmed laa paa Jor-
den med sin Burnus vidt aaben,
saa man, at han ikke havde sin
højre Haand mere, og at Blodet
flød fra det lige overhuggede
Haandled. Ben-Ahmed havde
sagt til sin Fader: „Paa min For-
bøn har Dommeren helt benaadet
dig. Vend hurtigt hjem og vær til
Minde om mig, din Søn, for Frem-
tiden en retscaffen Mand.“ —
Og selv havde han da taget sin
Faders Plads og heltemodigt af-
hugget sin egen højre Haand.

Da Kadien saa dette, blev han
dybt greben — og ham var det,
der rejste den lille Moske, den
Moske, som vi saa derhenne, og
i hvilken Ben-Ahmed ligger be-
grabet. Den ærværdige Olding
med det store, hvide Skæg, som
siddet der foran Moskeens Dør
og nu siden umindelig Tid har
sunget den samme sørgmodige
Sang, det er Marabu, en hellig
Mand, Ben-Ahmeds utrøstelige
Fader.

* * *

KLODEN RUNDT.

»DEN HELLIGE KLÆDNING«
UDSTILLES I TRIER.

Biskoppen af Trier har i For-
staaelse med Domkapitlet arran-
geret en Udstilling af »Den hellige
Klædning« i Jubelaaret 1933.

Den hellige Klædning er det mest
værdifulde Relikvi i hele Verden.
Det er den vævede Klædning, som
Jesus har ved Korsfæstelsen, og
som Soldaterne spillede Tærning
om. Ifølge en gammel Overlevering
skal den for mere end 1000 Aar si-
den være blevet bragt til Trier,
hvor den stadig opbevares i Dom-
kirken. Selve den hellige Klædning
er dog kun en fuldstændig mug-
gen Las af Lærred eller Bomuld-
stof; hvorvidt den er sømmet eller
ikke, kan ikke konstateres. Den er
overtrukket med forholdsvis nyt,
mønstreret Silkestof.

Sidste Gang den hellige Klæd-
ning var udstillet, var i 1891, og
den blev den Gang beskuet af over
2 Millioner Pilgrimme fra hele Ver-
den. Udstillingen vil vare fra 23.
Juli til 3. September.

* * *

SKRÆLLEDE KARTOFLER.

En arbejdsløs Skræder i London
har fundet et nyt Job. Han har
købt sig en elektrisk Kartoffel-
skrælle-Maskine, og nu gaar han
rundt til Husmødrene, der er gla-
de for denne Ordning, der befrier
dem for det ubehagelige Arbejde,
og Skræderen tjener atter godt
med Penge.

* * *

L. S.-CIGAR.

En Cigarfabrikant i Køge har
indregistreret et Varemærke for en
ny Cigar, der er blevet opkaldt ef-
ter Landbrugernes Sammenslut-
ning.

Avertér i Nordbornholm.
læses i alle Hjem.

EN FLOT PRÆSTATION.

—o—

Ved et Vægtløftningsstævne, der
nylig afholdtes i København, op-
naaede Danskeren Svend Olsen et
enestaaende Resultat, idet det lyk-
kedes ham at løfte 390 kg i Tre-
kamp, hvilket er 10 kg over den
olympiske Verdensmester Skoblas
Præstation ved de olympiske Lege
i Los Angeles i 1932. Havde Svend
Olsen blot præsteret det samme i
Amerika, som han gjorde forleden,
vide han have faaet Guldmedaillen.

* * *

4000 AAR GAMMEL HVEDE.

—o—

Ved Udgravninger i den lille By
Schmietenau i Tyskland har man
fundet 88 forhistoriske Grave med
adskillige Redskaber og Lerkruk-
ker med det mest forskellige Ind-
hold. Saaledes fandt man f. Eks.
en Krukke med Sæd af en nu ikke
mere eksisterende Hvedeart. Da
Gravene stammer fra Overgangen
mellem Stenalderen og Broncealder-
en, er denne Hvede altsaa ca.
4000 Aar gammel. De vigtigste Dele
af det righoldige Fund er nu ud-
stillet i Landmuseet i Schneide-
mühl.

* * *

EN BESTILLING.

—o—

I et engelsk Blad læser vi et In-
terview, som Bladet har haft med
en gammel Mand, som engang ar-
bejdede paa et Værksted i London.

En Dag kom en ung Herre ind
paa Værkstedet for at faa et Styk-
ke Arbejde udført, fortæller han.
Det var en hel Del rare Smaating,
han skulde have, og det hastede
saa meget, at jeg maatte tage
Værktøjet med hjem og arbejde
paa det hele Natten. »Bryd Dem
ikke om det,« sagde den unge
Mand. »Nu er De med til at paa-
begynde noget af det største, som
skal ske i vore Dage. De vil engang
kunne betragte Deres Arbejde paa
South Kensington-Museet.« Den
unge Mand var Italiener. Hans
Navn var Marconi.

ET ALTER HUNDREDE METER UNDER JORDENS OVERFLADE.

—o—

Ikke langt fra Krakau ligger
nogle Salt-Gruber, som er et yndet
Udflugtssted for Turister, og som
ofte besøges af Geologer og andre
Lærde. Driften er forlængst ind-
stillet i disse Gruber, og nu er de i
en saadan Tilstand, at Besøgende
i den senere Tid kun kan faa Ad-
gang til en begrænset Del af Gru-
berne.

Imidlertid havde man nu beslut-
tet at ofre nogle Penge paa at faa
dette enestaaende østeuropæiske
Natur-Vidunder gjort tilgængeligt
igen. Halvdelen af Saltgruberne
er dog saa medtaget, at de maa
lukkes for bestandig, hvilket er
meget beklageligt, idet det er den
dybest liggende og derfor den, Tu-
risterne er mest ivrig efter at kom-
me ned i. Nu maa de imidlertid
nøjes med at bese de øverste Dele
af Gruberne — og derfor vækker
altid de store Hvalvinger størst
Begejstring. Der straalet Saltet
som manglefarvet Krystal.

Under Udgravningerne af de
»tilsattede« Partier af Gruben gjor-
de man en interessant Opdagelse.
Midt i det halvt sammenstyrtede
Saltbjergværk Wleiczka fandtes
der et Kapel. Ved at studere et
Kort over Gruben fandt man ud af,
at dette Kapel, som kaldtes St. An-
tonius' Kapel, stammede fra Gru-
bens allerførste Tid; det maatte saa
være glemt engang i Tidens Løb,
efter at et Saltskred havde begrav-
et det og maaske dræbt Folk, som
var beskæftiget i den Del af Gru-
ben.

En Spadseretur i et Saltbjerg-
værk er overmaade interessant;
men Arbejdet var i gamle Dage in-
genlunde ufarligt, og det er sik-
kert derfor af religiøse Grunde,
man i sin Tid har bygget et Kapel
saa dybt nede.

De Averterende

anmodes høfligst om at indsende vort Tilgodehavende for Annoncer
paa tilsendte Indbetalingskort, Postkonto Nr. 14146, hvilket er den
billigste og bekvæmste Maade. Alle Indbetalingskortets 3 Dele maa
være udfyldte ved Indbetalingen, men Deres Postbud vil være Dem
behjælpelig hermed og modtage Belebet + 5 Øre i Porto mod Kvit-
tering paa Postbeviset.

Spar Penge!

Bestil derfor Habitten nu.
Ca. 30 Stk. Stof er fremlagt til me-
get nedsatte Priser.

C. Josefsens Skrædderi.